

Utorak, 03.05.2011.g.

Danas mi je opet bio jedan prekrasan dan. U nedjelju je, na misi, naš dragi župnik pozvao svakoga, tko može, da dođe ujutro u 9.00 sati u crkvu kako bi svi zajedno pomogli da se rastavi "BOŽJI GROB", sve pospremi i počisti. Bilo je puno raznih tegli cvijeća i zelenila, zastori, ukrasi, klupe i stolice. S obzirom da je bilo jutro, nisam očekivao da će nas biti puno. Mnogi ujutro rade. I tako, kada smo se skupili, župnik nas je okupio pred oltarom i svi zajedno smo se pomolili da sve dobro napravimo. bilo nas je deset i župnik. I TAKO SMO SE LIJEPO I SKLADNO

POMOLILI,
DA
MI
JE
NEKA
MILINA
OBUZELA
SRCE.

Pa sam nakon molitve pogledao malo ljude koji su se okupili. Bilo nas je trojica muških. Sva trojica bez posla. Pa smo kasnije razgovarali oko toga kako si naći posao. Ali niti jedan od nas nije izgledao nervozno ili srdito, zato što je bez posla. I dobro je rekao jedan da mu je teško kada ga dijete pita za sladoled pa mu ga on ne može priuštiti. Ali, rekao je, DA BOGU HVALA JER
PITI

I
JESTI
IMAJU
A
OSTALO
ĆE
NEKAKO
DOĆI.

I svaki se nada na svoj način

I
VJERUJEMO
GOSPODINU.
NIKADA
ON
NE
NAPUŠTA
ONE
KOJI
SE
NJEMU
PREDAJU.

Bila je tu u jedna djevojka, 30 i nešto godina. Malo joj je deformirano lice od rođenja. I znam da je ljudima nelagodno dok ju pogledaju. I MENI JE TAKO BILO PRIJE. DOK NISAM VIDIO NJ

EZINE
OČI.
TAKVU
RADOST
NISAM
VIDIO
NI
U
JEDNIM
OČIMA
SVIH
MISICA
SVIJETA.

Nikada u životu nije radila jer nikada nije uspjela dobiti posao. Obavila je i neke prekvalifikacije. I ništa.

I
ZNAM
DA
JE
TOME
NAJVIŠE
"KUMOVAO"
NJEZIN
IZGLED.

O HVALA TI PREDRAGI GOSPODINE ŠTO SI TI PRAVEDAN I MILOSRDAN GOSPODIN! I
MOLIM
TE,
I
ZNAM
DA
ČEŠ
TAKO
UČINITI,
NAKON
NJEZINE
SMRTI
GOSPODINE,
POVEDI
JE
U
SVOJE
KRALJEVSTVO.
JER
JE
ONA
GOSPODINE
MALO
PRIMILA
DOBROGA

U
OVOM
SVOJEM
OVOZEMALJSKOM
ŽIVOTU.
TI
JOJ
TO
GOSPODINE
NADOKNADI
U
SVOJEM
KRALJEVSTVU.
BLAGOSLOVLJENO
TVOJE
MILOSRĐE
U
VIJEKE.

Ali ta djevojka bila je već u 8.30 pred crkvom. I stalno je tu da pomogne. I bila je tu naša nezaobilazna zvonarka Štefica. I još nekoliko žena, što bez posla što u penziji. DOŠLE SU DA SPREME GOSPODINOV GROB I UREDE NJEGOVU KUĆU. GOSPODIN ĆE IM PLATITI PO SVOJEM MILOSRĐU. VELIK

JE
ON
I
BESKRAJNO
MILOSRDAN.

A ujutro, na misi, prije toga spremanja, dogodio mi se opet jedan prekrasan trenutak. Već mi je nekako čudno i ne bih želio da ispadnem neozbiljan i ohol. Ali, ono što mi se dogodi, mi se dogodi, i ja znam da se tako zbilo. Samo si mislim da mi mnogi neće vjerovati. Ali, nešto me u meni "tjera" da to podijelim s drugima. I ja svjedočim. ZNAM DA JE TO GOSPODINU DRAGO

I
DA
TO
ON
OD
MENE
OČEKUJE.

Kao i uvijek, nakon što primim HOSTIJU, ŽIVOG GOSPODINA U USTA, ja zatvorim oči i pognem glavu. ŽELIM

OSJETITI
TAJ
SUSRET
SA
ŽIVIM

GOSPODINOM. Nekad mi misli odlutaju, nekad slušam pjesmu koja se pjeva, nekad slušam riječi pričesti koje izgovara naš dragi stari svećenik don Frane
'TIJELO

KRISTOVO'.

A vrlo rijetko, kao danas, javi mi se u glavi neka misao, kao neki glas.

I

DANAS

MI,

U

JEDNOM

TRENUTKU

TAKVE

MOJE

MEDITACIJE,

DOĐE

NEKI

GLAS

U

MISLI:

"BUDI

POSLUŠAN!"

I opet ja malo zastanem i probam se koncentrirati da vidim da li nisu to neke moje misli. Ali ne.

Osjetim

ja

da

su

te

dvije

riječi

došle

"odnekud

sa

strane".

I

shvatim

ja

DA

TO

MENI

MOJ

GOSPODIN

ŠALJE

PORUKU.

I ZNAM ZAŠTO. I POVEŽEM JU JA SA NEKIM STVARIMA KOJE MI SE DOGAĐAJU U ŽIVOTU. |

SJETIM

SE

DRAGE

SVETICE,

SESTRE

FAUSTINE,

GLASNICE

BOŽJEG

MILOSRĐA,

KOJA

JE

U

SVOJEM

DNEVNIKU

NA

VIŠE

MJESTA

OBJAVILA

RIJEČI

OD

GOSPODINA,

KADA

JOJ

JE

REKAO

DA

MU

JE

DRAGO

ŠTO

JE

BILA

POSLUŠNA.

KADA

JE

POSLUŠALA

NAREDBU

ILI

SAVJET
NJEZINE
SAMOSTANSKE
PREDSTOJNICA
ILI
NJEZINE
POGLAVARICE
A
ONA
JE
MISLILA
DA
TO
NIJE
TAKO
DOBRO
ALI
JU
JE
IPAK
POSLUŠALA
JER
JE
SVOJIM
AUTORITETOM
BILA
IZNAD
NJE.
I
POHVALIO
JU
JE
GOSPODIN
ŠTO
JE BILA
POSLUŠNA.

A ja do sada u svojem životu nisam baš bio od onih koji je volio slušati autoritete oko sebe. Ni svojeg tatu, ni učitelje, ni sportske trenere, ni direktore, ni svoju suprugu itd. To ne znači da sam

sve radio krivo ili da sam bio skroz loš čovjek. Ne. Ali sam uvijek stremio k tome da radim po svojem ili nikako. TIPIČNO LJUDSKI, SAMO PO SVOJEM!

No, sada ne želim tako ali još uvijek imam problema sa prošlošću a i sa svojim karakterom koji se ne da tako lako promijeniti. ALI SADA GOSPODIN UPRAVLJA S MOJIM ŽIVOTOM. ON M
E
VODI.
I
NJEGA
SLUŠAM.

A ON MI U SVOJIM ZAPOVIJEDIMA SVE KAŽE KAKO SE TREBAM U SVAKODNEVNOM ŽI
VOTU
PONAŠATI.

I POŠTOVATI I SLUŠATI RAZMIŠLJANJA I SAVJETE SVOJE ŽENE. S TIM SE MUČIM ALI
MI
GOSPODIN
U
PUNO
PRIMJERA
DAJE
ZA
VIDJETI
DA
ONA
IMA
ČESTO
DOBRE
SAVJETE

I
PRIJEDLOGE
I
VIĐENJA
ŽIVOTA.

I POŠTOVATI I ŽUPNIKE I SVEĆENIKE I NIHOVE SAVJETE I PRIMJERE. ONI SU OD BOG
A IZ
ABRANI.

SLUŠATI SVOJU DJECU. NJIH NIKADA NISAM NAUČIO SLUŠATI.

I POLICAJCA KOJI ME UPOZORIO DA SE NE PARKIRAM NA PLOČNIKU. I TO BEZ OBZIR
A ŠTO
SU
TU
JOŠ
BILA
TRI
AUTA
A
UPOZORIO
JE
SAMO
MENE.

TO
NIJE
MOJE
DA
O
TOME
RASPRAVLJAM
JER
SAM
SE
KRIVO
PARKIRAO.
I
MIRNO
SAM
OTIŠAO
A
VEĆ
MI
JE
"NA
VRH
JEZIKA"
BILA
NEKA
PRIMJEDBA
KOJU
BI
PRIJE
SIGURNO
IZREKAO.

I SVI DRUGI AUTORITETI OKO MENE.

I znam, ne želi Gospodine od mene, DA JA PRESTANEM POSTOJATI KAO OSOBA SA VLA
STITIM
STAVOVIMA

I
MIŠLJENJIMA.
NE.
JA
IH
MORAM
IZRAŽAVATI
TAMO
GDJE
IM
JE
MJESTO.
GDJE
ĆU
JA
NEKOME
BITI
SAVJETNIK, GDJE
ĆU
JA
NEKOME
BITI
AUTORITET
OD
KOJEGA
ĆE
SE
OČEKIVATI
DA
NEŠTO
KAŽE
I
PREDLOŽI.
I
GDJE
ĆE
MENE
SLUŠATI.

JEDNAKO JE VELIKA ODGOVORNOST ZNATI SLUŠATI DRUGE KAO I ZNATI SAVJETO
VATI I PR
EDLAGATI
DRUGIMA.
U
VEĆEM
DIJELU
ŽIVOTA,
JA
SAM
ISKLJUČIVO
MISLIO
DA
SU
NAJVAŽNIJI
ONI
KOJE
SE
SLUŠA.
A
NE.
SVI
ODNOSI
SU
OD
GOSPODINA
I
NIŠTA
SE
NE
DOGAĐA
BEZ
NJEGOVA
ZNANJA
I
ODOBRENJA.
I
VLAST
I
ČAST
JE
OD
GOSPODINA.
ZATO

SVE
TO
TREBA
POŠTOVATI
I
SLUŠATI.

VELIKA JE OVO SPOZNAJA ZA MENE. IMAO BIH PUNO TOGA JA ZA PRIGOVORITI. NO,
SADA
SHVAĆAM
DA
TO
NIJE
GOSPODIN
NAMIJENIO
ZA
NAS
KOJI
U
NJEGA
VJERUJEMO.
NE.
MI
TREBAMO
ČINITI
ONO
ŠTO
NAM
JE
ON
PROPOVIJEDAO
I
OSTAVIO
U
SVOJOJ

RIJEČI,
ČINITI
ŠTO
MOŽEMO.
OSTALO
ĆE
ON.

TEK KADA SAM TAKO POČEO SHVAĆATI ŽIVOT I LJUDE OKO SEBE, UVIDIO SAM KOLIK
O JE
ŽIVOT
JENOSTAVAN
I
BEZ
STRESA.
ČINIM
ONO
ŠTO
MOGU,
SLUŠAM
ONE
OKO
SEBE
KOJI
ISTO
TAKO
RADE,
PRENOSIM
DRUGIMA
OKO
SEBE
SVOJE
MIŠLJENJE
KOJI
TO

OD
MENE
OČEKUJU
I
NIŠTA
NE
TREBAM
BRINUTI.
GOSPODIN
SE
ZA
SVE
OSTALO
SAM
POBRINE.

A JA NEMAM NI STRESA, NI SRDITOSTI, NI NERVOZE. I ŽIVOT TEČE KAO PJESMA. ISTI
NA,
ZLO
STALNO
POSTAVLJA
NEKE
ZAMKE.
ILI
KROZ
LJUDE
ILI
KROZ
DOGAĐAJE
KOJI
NE
ČINE
ONO
ŠTO
GOSPODIN

OD
NJIH
OČEKUJE.
NEGO
ČINE
PO
SVOJEM
ILI
PO
ZLU.
NO,
ZA
TO
SE
GOSPODIN
POBRINE.
NEĆE
ON
NIKOME
OD
NAS
DATI
VIŠE
NEGO
MOŽEMO
NOSITI.

SAMO AKO SMO POSLUŠNI I ČINIMO ŠTO MOŽEMO.

GOSPODINE, TVRDA JE TA POSLUŠNOST ZA MENE. ALI JA TO ŽELIM GOSPODINE. P
ODAJ
MI
SNAGE
I
ČISTO
SRCE.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.